

Secrets de família

NOVEL·LA

Carles Cortés

Veü de dona

Pròleg d'Isabel-Clara Simó

Columna, Barcelona, 2001.

138 pàgines / 1.950 ptes.

Carles Cortés s'estrena com a narrador amb *Veü de dona* (XX Premi de Narrativa Curta "25 d'Abril" Vila de Benissa 2000), una d'aquelles novel·les de la memòria en què la protagonista explica, gairebé sense adonar-se'n, la seua vida.

COLUMNA

L Eva, la protagonista de *Veü de dona*, és una dona anciana que decideix, arribat un punt de la seua vida, descabdellar el fil de la memòria i transmetre als néts el seu llegat més preuat: els secrets de família. Ben mirat, però, uns secrets senzills i corrents, així sí, engendrats en un escenari extraordinà-

rent i col·lectiu. I és que la capacitat d'evocar el medi social amb una infinita riquesa de detalls, és un dels punts forts de la novel·la de Cortés.

D'altra banda, la simplicitat i humilitat de l'Eva, que li ajudarà a superar, a cada moment, els problemes i a recuperar les regnes de la seua vida, recorda, inevitablement, el personatge més

és un estudiós de l'escriptora barcelonina i, per tant, un bon coneixedor de la seua obra. En tot cas, la presència de la menestraleta de Gràcia a *Veü de dona*, és fugissera i exigua. I no afecta, de manera decisiva, l'entitat d'un personatge ben travat, que evolucina de l'adolescent una mica somiatruïtes a la dona de caràcter ferm i decidit. L'Eva, doncs, és molt més que un hàlit rodo-redià. És la dona gran que, des de la ingenuïtat més pregona, es rebel·la contra l'oblit dels instants viscuts per tota una generació que porta el dolor i la tragèdia enganxada al moll dels ossos.

Cortés inicia la seua trajectòria com a narrador amb una novel·la articulada en forma de "monòleg dramàtic", en què una veü dialoga amb altres que romanen ocultes. Una operació literària arriscada que el jove escriptor resol amb gran destresa.

El resultat és un relat agradós de llegir per la seua agilitat i amenitat, on els episodis se succeeixen sense